

Can Tenas d'Olot tanca portes després de 192 anys

La merceria tancarà el mes vinent i passarà a formar part de la història de l'evolució del comerç i del tèxtil

Can Tenas d'Olot tanca portes després de 192 anys

Can Tenas tanca després de 192 anys d'activitat. La manca de successió ha fet que Carles Tenas i Paquita Martí hagin decidit tancar la merceria de can Tenas el mes vinent. La idea del matrimoni Tenas és vendre la casa sense compromisos de lloguers. El negoci el va començar el jove sastre de Camprodon Pelegrí Tenas a principis del segle XIX. El 1895, Jaume Tenas va donar

l'aspecte actual a la casa i la botiga.

La merceria Can Tenas d'Olot tancarà les portes després de dues centúries de romandre obertes. Els propietaris Carles Tenas i Paquita Martí s'ho deixen perquè la dependenta es jubila. No hi ha cap descendent que se'n vulgui fer càrrec i ells, ja amb una edat avançada, es volen vendre la casa sense els baixos llogats.

Carles Tenas aprofita per recordar el que ha escoltat dels seus avantpassats i el que ell mateix ha recollit en una cerca de documents sobre el negoci. «Quan era petit em deien el noi de can Pelegrí», recorda. L'avi del seu avi era en Pelegrí Tenas, un jove sastre de Camprodon que es va establir a la plaça dels Capellans (ara se'n diu Rector Ferrer), a l'entrada del carrer dels Sastres i davant de les escales de la capella de la Puríssima de l'església parroquial de Sant Esteve.

Pelegrí Tenas es va casar amb una noia de Sant Joan les Fonts el 1815 i va documentar una matrícula comercial el 1825. El document és el que ha servit per posar una data d'inici a la història de la botiga. Això no obstant, Carles Tenas considera que és més antiga i que no hi ha documents perquè van ser cremats durant la guerra del francès.

La casa, on va viure el matrimoni, era una casa antiga amb 3 portes i uns pisos molt baixos. En aquella casa van viure dues generacions de Tenas que van fer de sastres.

Carles Tenas sap que Jaume Tenas Viern (fill de Pelegrí), a més de fer de sastre, venia casulles, sotanes i ornaments per a l'altar a la nombrosa comunitat eclesiàstica que hi havia a Olot. També comercialitzava una tela similar al vellut que en els documents consta com ajerga. Segons Carles Tenas, es tractava d'una tela de baixa qualitat.

L'iniciador de l'activitat comercial va morir a la dècada del 1880 i va ser el seu fill, Albert Tenas i Sala, el que va iniciar can Tenas en la forma que acabarà el pròxim mes de març.

El 1895, Albert Tenas va comprar la casa on havia començat el seu avi i la va fer nova i amb l'aspecte actual. Va repartir els baixos en tres locals i en va llogar dos, un per a barberia i l'altre per a estanc. El tercer local el va dedicar a merceria. «Era una botiga molt petita, perquè ell es dedicava a fer de majorista i tenia un magatzem», explica. Importava brodats de Suïssa que pagava amb monedes d'or i de plata a través del banc que hi havia a Olot. Apunta: «Ell escrivia cartes a Suïssa, perquè li enviessin mostres. Eren uns cartonets amb tires, sota de les quals hi havia les referències». A partir de les mostres demanava les peces, que solien fer uns 9,80 metres de llargada, i posava els exclusius brodats suïssos a l'aparador.

També comprava botons per vendre'ls a sacs a la Cooperació Fabril Olotina. Era una gran fàbrica de gènere de punt que va tancar el 1989.

El material que comercialitzava està pintat al sostre de la botiga. Hi ha una rodona, en la qual s'hi veu fil de l'Àncora, rodets de la Cadena i fil de la marca de l'ham.

En el temps d'Albert Tenas, els vestits llargs amb davantal de les olotines eren fets per les modistes. Tenia unes 30 modistes de clientes. Narra: «No hi havia quasi confecció i la gent cosia molt».

Era una persona compromesa amb l'església. Constava a la llista d'olotins que van anar al Congrés Catòlic de Tarragona fet el juliol del 1894 i va ser membre de la junta del Centre Catòlic (L'Olotí - 19 d'agost del 1894). Durant l'alcaldia de Josep Saderra (Olot, 1850 - Barcelona, 1924), va ser regidor en un Ajuntament de caracter conservador i catalanista.

Amb 79 anys, Albert Tenas va morir. Va ser una mort molt sentida, amb necrològiques llargues i expressives a la premsa local.

Llavors era un dels moments àlgids del tèxtil català i Albert Tenas no es va conformar en fer de majorista i va muntar una filatura de llanes a la Ronda Fluvià.

Segons Carles Tenas, el seu oncle Bonaventura Subiràs i Ramon Sacrest van seguir l'activitat. Van treure els telers que tenia Subiràs en una casa del carrer Sant Rafel i amb les màquines de la fàbrica de la Ronda Fluvià van crear Manufactures Olot. La fàbrica va ser més coneguda per can Joanetes, perquè hi havia un encarregat que era de Joanetes. A principis dels anys seixanta se la van vendre.

Ja ben entrat el segle XX, la merceria va ser dirigida per Jaume Tenas (el pare de l'actual Carles Tenas). Jaume Tenas va adequar el negoci a les demandes d'un temps que ja avançava el que seria la societat de consum. Segons Carles Tenas, el 1931 venien tot el que és merceria i paraigües, corvates, bijuteria, merceria i joguines. Era una botiga de les dels temps de can Nyera, magatzems Guitart o can Massies. Es proveïa de fils alemanys de la casa Gütermann, dels fils que sortien de la Fabra i Coats del barri de Sant Andreu de Barcelona, del gènere d'un tal Julià, que venia fils de la marca de l'ham, i fil de seda de la casa DMC.

Jaume Tenas mantenia compromís amb la societat, perquè era membre del Centre Catòlic, tresorer de la junta del joc floral i va ser regidor per la Lliga Regionalista el 1920, en temps de l'alcalde Josep Maria Torras.

Durant la Guerra Civil van poder viure i treballar sense gaires problemes, però els van prendre el cotxe. Carles Tenas explica: «Teníem un Austin de 7 cavalls que va anar a parar al camp d'aviació de les Preses i mig Olot hi va aprendre a conduir». Quan va acabar el conflicte només van trobar el xasis.

Jaume Tenas va morir amb uns 60 anys. La botiga la van seguir les germanes de Carles Tenas, però es van casar. Llavors Carles Tenas i Paquita Martí se'n van fer càrrec. Durant un temps, Carles Tenas comprava llana, la filava i la tenyia. Les dones que feien mitjons amb agulles de 4 puntes l'hi compraven.

El 1966, li va sortir una feina interessant i va deixar la botiga per la seva dona. L'any passat, van rebre de mans del president Carles Puigdemont la distinció d'establiment de més de 150 anys.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/02/19/tancar-portes-192-anys-despres/830209.html?utm_source=rss